

“உலகத்தில் அன்பு கூராதிருங்கள்”

“உலக சிநேகம் தேவனுக்கு விரோதமான பகை என்று அறியீர்களா? ஆகையால் உலகத்துக்கு சிநேகிதனாயிருக்க விரும்புகிறவன் தேவனுக்கு பகைஞனாயிருக்கிறான்.”- யாக்கோபு 4:4

இந்த வசனம் இதற்கு ஒத்து இருக்கிற இன்னொரு வசனத்தை நமக்கு ஞாபகத்துக்கு கொண்டு வருகிறது. “உலகத்திலும் உலகத்திலுள்ளவைகளிலும் அன்பு கூராதிருங்கள்; ஒருவன் உலகத்தில் அன்பு கூர்ந்தால் அவனிடத்தில் பிதாவின் அன்பில்லை.”(யோவான2:15) இந்த வேத வாக்கியங்களிலிருந்து, உலக ஜனங்களிலிருந்து நமக்கு நண்பர்கள் இருக்கக்கூடாது என்றோ, நம்மையும் அவர்கள் நண்பர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்றோ எண்ணக்கூடாது. நாம் யாருக்கும் விரோதியாக ஆகக்கூடாது. ஆகையால் நாம் எல்லோருக்கும் நண்பர்களாக இருக்க வேண்டும்.

நமது கர்த்தர் தாமே தம் வாயினால் கூறிய இன்னொரு வசனத்தை தனது மனதில் பெறாமல், ஒருவர் நமது கர்த்தரின் அப்போஸ்தலர்கள் இருவரின் இந்த ஆலோசனைகளை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடும். ஆனால் கர்த்தரின் இந்த வசனம் முதலில் மாறாததாகக் காணப்படும். “தேவன், தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும்படிக்கு அவரைத் தந்தருளி, இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்பு கூர்ந்தார்.” (யோவான் 3:16) எனினும் இந்த இரண்டும் மாறுபாடானதல்ல. ஆனால் நாம் அதை சரியாக புரிந்து கொண்டால் முழுவதும் இசைவானதாக இருக்கும்.

உலகத்தில் அன்பு கூராதிருங்கள் என்பதையும் உலகத்தை சிநேகியுங்கள் என்பதையும் நாம் எப்படி புரிந்துகொள்ளுவது? இதன் சாவி “உலகம்” என்ற வார்த்தையில் காணப்படுகிறது. உதாரணத்திற்கு, ஒருவன் அரசியலுக்குச் சென்றால், அரசியலானது தீமையோடு பின்னி பிணைந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து, தேவனுடனான உறவை நாம் விட்டுக்கொடுக்காமல் அரசியலில் ஈடுபட இயலாது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளுவான். கடந்த காலங்களில் அரசியலில் இருந்தால் மட்டும் உலகத்தாரிடம் அதிகமாக இணைந்திருக்கக்கூடும். ஆகையால் பாவ செயல்கள் ஒரு வேளை நேரடியாக அல்ல. மறைமுகமாக இசைந்திருப்பதை இது அர்த்தப்படுத்துகிறது.

அரசியல் காரியங்கள் எப்படி நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்பதை ஒரு சிலரே அறிந்திருக்கின்றனர். அரசியலில் ஒருவன் தன் மனசாட்சியை மறந்துவிடுகிறான். மற்றவர்களுடன் “விட்டுக்கொடுக்க” பலவந்தம் பண்ணப்படுகிறான். இல்லையென்றால் அவன் பிரதிநிதியாக இருக்கக்கூடிய மாவட்டம், வார்டு அல்லது மாநிலம் பிரதிநிதித்துவத்தை இழக்கும். ஏனெனில் அவன் புறக்கணிக்கப்படுவான். அவன் ஏதாவது சொல்ல விரும்பினால், அது அவனை அரசியலை விட்டு வெளியேற்றிவிடும். அது அவனது வார்டு, மாகாணம் அல்லது மாவட்டத்திற்கு நஷ்டத்தை ஏற்படுத்திவிடும். தேவனுடைய ஜனங்கள் தேவனுடைய ஊழியத்திற்கு எதிராக இருப்பது போல, பொதுவாக உலக காரியங்களை அங்கீகரித்து, இப்பிரபஞ்சத்தின் அதிபதியின் புரட்டு மற்றும் முறைமைகளுக்கு தயவு காண்பிக்க மாட்டார்கள் என்பதே இந்த வசனத்தோடு இணைக்கப்பட்ட பரந்த கருத்தாக இருக்கிறது.

ஒவ்வொரு பிரச்சனைக்கும் ஒவ்வொரு வேலைக்கும் உலகப்பிரகாரமான பக்கம் ஒன்று உள்ளது. இந்த ஏற்பாடுகளோடு நம்மை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுவதும் அவர்களோடு ஒத்துழைப்பதும் நம் பங்கில் பாவமாக இருக்கும். எனினும் அப்போஸ்தலர் கூறுவது போல நாம் உலகத்தை விட்டு வெளியே போக முடியாது. நாம் உலக ஜனங்களிடம் தொடர்பு கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆகையால் வேதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது போல, கர்த்தரின் ஜனங்கள் தேவனுக்கும் அவரது கொள்கைகள் அனைத்திற்கும் உண்மையாயிருக்கும்படி நாடி சுற்றிலும் நடப்பது சரியான மார்க்கமாக இருக்கிறது. அவர்கள் உலகத்திலிருந்து தங்களை பிரித்துக்கொண்டு உலகமானது அவர்களது நற்கிரியைகளைக் கண்டு பரலோகத்திலிருக்கிற பிதாவானவரை மகிமைப்படுத்தும்படி அவர்களது வெளிச்சம் பிரகாசிக்க வேண்டும்.

நமக்கு கீடைக்கும் சமயத்திற்கு தக்கதாக

யாவருக்கும் நன்மை செய்யக்கூடவோம்

உலகம் பாவிக்கையிருக்கும் போதே அவர்கள் மீது அன்பு செலுத்தி, (ரோமர் 5:8)அவர்களை இரட்சித்து பாதுகாக்க தமது பிரியமான இருதயத்தின் சம்பத்தை பலி கொடுத்ததினாலே, உலகத்தின் மீதான அப்படிப்பட்ட நன்மையும் அன்பும் நமது பங்கில் அவரது சித்தத்துடன் இசைவில்லாமல் போகாது. உண்மையிலேயே இதுவே வசனத்தின் நேரடியான போதனையாக இருக்கிறது. “ஆகையால் உங்களுக்கு கீடைக்கும் சமயத்திற்குத்தக்கதாக யாவருக்கும் நன்மை செய்யுங்கள்; உங்கள் சத்துருக்களை சிநேகியுங்கள்; உங்களை பகைக்கிறவர்களுக்கு நன்மை செய்யுங்கள்; உங்களை நிந்திக்கிறவர்களுக்காகவும் உங்களை துன்பப்படுத்துகிறவர்களுக்காகவும் ஜெபம் பண்ணுங்கள். இப்படிச் செய்வதினால் நீங்கள் பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவுக்கு புத்திரராயிருப்பார்கள்; அவர் தீயோர் மேலும் நல்லோர் மேலும் தமது சூரியனை உதிக்கப்பண்ணி, நீதியுள்ளவர்கள் மேலும் அநீதியுள்ளவர்கள் மேலும் மழையைப் பெய்யப்பண்ணுகிறார்.” (கலாத்தியர் 6:10; மத்தேயு 5:44-48)

தேவன் உலகத்தை நேசிப்பதுபோல, நாம் அதை நேசிப்பது அப்போஸ்தலர் சபையை எச்சரித்ததற்கு எதிரானது அல்ல. இது ஒரு மாபெரும் மேன்மையான அன்பு. அது மாசுவுடன் ஐக்கியம் இல்லாமல் எப்பொழுதும் அவர்கள் தங்களது பங்கத்திலிருந்து விடுதலையாவார்கள் என்று விழுந்து போனவர்கள் மீது தயவும் விருப்பமும் உடையதாக இருக்கிறது. சமாதானம், சீர்த்திருத்தம் மற்றும் இரட்சிப்புக்கான வழிகளையும் முறைகளையும் அதற்கான சாத்தியக்கூறுகளையும் கவனித்து சகல சுயநல கவனிப்புகளையும் பழிவாங்கும் உணர்வுகளையும் சொந்த விரோதம் மற்றும் பகைகளை கருணையுடன் புறக்கணிக்கும் இந்த அன்பு நமது சமன்பாட்டிற்கு மிகவும் தகுதியானது.

ஆனால் அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிற உலகத்திற்கான அன்பு, உலகத்திற்கான நட்பு, ஐக்கியத்தின் அன்பாக இருக்கிறது. அதன் நோக்கங்கள், குறிக்கோள்கள் மற்றும் நம்பிக்கைகளாகிய அதன் ஆவியிலே பங்கு பெறுவதையும் அதன் முறைமைகளை பின்பற்றுவதையும் குறிக்கிறது. இந்த உணர்வில் உலகை யாராவது சிநேகித்தால், பிதாவானவரின் அன்பு நிச்சயமாக அவனிடத்தில் இல்லை.

நாம் அழைத்துக்கொண்டிருக்கிற தேவனுடைய பிள்ளைகள் மிகவும் உயர்ந்த கிருபைக்கும் அனுசூலத்திற்குமாகும். உயரிய நிலைமைக்காகும். நமக்கு பரலோக பிதாவானவர் தமது திட்டங்களையும் நோக்கங்களையும் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்; தாழ்த்தப்பட்டு அவருடைய ஐக்கியத்தையும் ஊக்கமான ஒத்துழைப்பையும் எடுத்துக்கொள்ள செய்திருக்கிறார். மிகவும் கம்பீரமும், மகிமையும், எதிர்கால கண்ணோட்டத்தில் விரிவானதாக இருக்கிறது. தற்கால காரியங்களை நாம் பார்க்கும் பார்வை வித்தியாசமான வெளிச்சத்தில் உலகத்தாரின் பார்வையிலிருந்து மிகவும் வேறானதாக இருக்கிறது.

ஆகையால் நாம் தற்கால பங்கையோ, ஏற்பாடுகளையோ, முக்கியமான காரியங்களையோ, அதனால் அடையாளம் காணப்பட்டதையோ நேசிக்கக்கூடாது. மாறாக. தேவனுடைய ராஜ்யத்தையும் அதன் நீதியையும் நேசிக்க வேண்டும். இதற்காகவே நாம், “உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக; உம்முடைய சித்தம் பூமியில் செய்யப்படுவதாக ” என்று ஜெபிக்கிறோம். நமது பரலோக பிதாவானவர் நேசிக்கிற இந்த உணர்வில் தான் நாம் உலகத்தின் மீது அன்பு செலுத்தவோ, தயவு காண்பிக்கவோ வேண்டும். ஆனால் அந்த ஏற்பாடுகளில் அனுதாபம் கொள்ளக்கூடாது.

தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி, தெய்வீக நட்பு மற்றும் ஐக்கியத்திற்கும் உலக நட்பு மற்றும் ஐக்கியத்திற்குமிடையே சிறந்ததை நாம் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். கர்த்தர் நேசிக்கிறவைகள் உலகிற்கு ருசியற்றதாக இருக்கும். உலகம் நேசிக்கிற தீய கிரியைகள் மற்றும் தீய சிந்தனைகள் போன்றவை கர்த்தரால் அருவருக்கப்படுபவைகள். இப்படிப்பட்டவைகளை நேசித்து அப்பியாசப்படுத்துகிறவர்கள் கர்த்தரின் ஐக்கியத்தையும் அவரது ஆவியையும் இழக்க நேரிடும். அவர்கள் உலகின் புறம்பான இருளுக்குள் செல்ல நேரிடும்.